

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiloase, concursae, editate etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Dreptate pentru preoți.

Dreptatea la cei vechi era una din virtuțile cele mai de seamă. Nici astăzi dreptatea nu-i un lucru fără de preț, deși-i un lucru foarte rar. Intr'atâta este rară dreptatea astăzi, încât lumea abia o recunoaște când ea mai apare ici-colo în majestoasa ei formă.

Departate suntem de acea formulă antică „piară lumea, dar să fie dreptate“!...

Iată s'a făcut în stârșit preoților dreptate. Am văzut alaltăeri cu ochii acel tablou cuprinzând „noile norme de salarizare a preoților din Transilvania“. *Au vrut* deci conducătorii de azi ai statului nostru și au *reușit* să afle o modalitate pentruca înfine preoții să fie plătiți mai omenește. Anemicele glasuri de proteste sporadice au fost și ele auzite la locul cuvenit. Și, aflându-se acolo un om al lui Dumnezeu, iată a scos cu ajutorul acelora mult dorita dreptate!

De-acum se încheie o dureroasă rană, se lichidează un proces ce atrăsese în incinta lui toți nechemății, erijați apărători ai preoțimii. De-acum preoții au câștigat dacă nu un loc de onoare, desigur însă au câștigat în atenția opiniei publice suficiente locuri. Datoria lor e să le mențină.

Dar mai au preoții o datorie!

Preoții ca tagină, cu o superioară menire în societate au datoria să vadă în sporirea salariilor lor un act de dreptate, târzie și omenească, dar totuși dreptate. Iar dreptatea nu este un hatâr, nu este o pomană!... Majestatea Sa Regele a spus, la investirea nouilor episcopi, că *preotul este „îndrumătorul de fiice clipă a vieții credincioșilor“*; iar în vederea atingerii acestui scop: „*unul din rolurile de căpetenie al Prea Sfinților Voastre este de a întări preoțimea, de a o supraveghea, de a o îndruma așa ca să devină adevărata îndrumătoare a sufletului neamului românesc*“...

Titlul înalt decorativ de *îndrumător sufletesc al neamului* trebuie să dea preotului pe lângă sarcina răspunderii enorme, și acel aer de demnitate, ce nu-i poate fi hărăzit oricui într'o societate, într'un stat. Punând noi preț pe prestigiul statului, dorind cu toții un stat cu fruntea ridicată, trebuie să-i dăm lui și instructori — îndrumători, cum se exprimă așa de frumos M. Sa Regele — tot numai din aceia cari își țin fruntea sus.

Cel umilit nu te poate învăța bărbăție, cum nu poate sluga să dea lecții de stăpânire!

Iată deci ce minunat se încadrează într'un stat cu pretenții stăpânitoare, o preoțime tare. Iată cum întărirea acestei preoțimi devine un postulat național, tot mai stăruitor și mai actual.

Prin mâinile preotului trece omul dela spălarea lui prin baia botezului până la pragul călătoriei celei din urmă. Dar oare în tot acest timp, câte forme nu iau pretențiunile omenești; și câtă cumpănire și chibzuință nu este a se pune în modelarea clișeeleor — potrivit cu cele mai bune interese ale Neamului!?

De aceea, sărbătorirea pe care preoții o fac dlui Dr. C. Angelescu, ministru, binevenită, trebuie închinată înainte de toate *omului* care se gândește la dreptatea fratelui său.

Ca ministru de instrucție, culte etc., oricine săvârșește tot ceea ce este în interesul statului său. Cer interesele acestuia într'un moment de exaltare naționalistă să întărești preoțimea, cărmăciul satelor, o faci. Această încă este un lucru bun, un merit al omului de stat.

Ci în cazul dat preoțimea, care-și vede dreptatea coborând asupra ei, are a-i fi mulțumitoare înainte de toate lui Dumnezeu. Lui are datoria de a fi recunoscătoare, căci El a descoperit celor cari guvernează în numele Său că pe nedreptate nu se poate zidi nimic trainic în această lume.

Francmasonerie și comunism.

Nu am intențiunea de a trata amănunțit aici despre francmasonerie. Nici nu am pretențiunea aceasta, ci spicuiind unele reviste ori tratate privitor la francmasonerie, această viperă uriașă care își scoate capul din ce în ce mai îndrăzneț, ori observând faptele ce se petrec azi sub ochii noștrii, am crezut că e bine să fie luată în seamă de către noi și mai ales de către *presa bisericească*.

Astăzi se vorbește foarte puțin despre francmasonerie. Presa în general, vorbește și-și dă părerea despre toate celelalte împrejurări cari privesc viața oamenilor, Biserica cu toate învățăturile și întocmirile sale sunt aproape zilnic, mai ales la noi, obiect de discuție și pe când chiar cele mai intime raporturi ale oamenilor sunt date în vileag, singură francmasoneria — se pare că după un consens general — formează un adevărat „*nolli me tangere*”.

Parecă fiecare se teme a vorbi despre ea ca despre un fel de stafie, ceace ne dovedește imensa putere și influența stăpânitoare ce o are francmasoneria asupra presei mai ales.

Este neapărat o stare irațională, ba chiar insuportabilă, ca singură ea să se sustragă cu totul dela judecata opiniei publice.

Dacă adversarii francmasoneriei nu au dreptate, atunci nu poate fi decât în interesul ei; dar dacă au dreptate este neapărat în interesul lumii să fie arătate toate pagubele ce le aduce. Dacă francmasoneria poate suporta lumina zilei atunci de ce nu ese din întunecimea plină de taină și de ce se sustrage pe sine însuși dela judecata poporului.

Deaceea presa noastră bisericească face o mare greșală că nu luptă cu mai mult curaj și interes în senzul *de a constrânge* această zisă organizație să iese din întunec.

Este chiar o datorință a presei bisericești mai ales că pozițiunea ce o ocupă față de Biserica națională, francmasoneria, este direct distrugătoare, nu sunt simple bănueli ci fapte cari ne fac să credem că toată opera de distrămăre sufletească în rândurile poporului, toate nenorocirile sociale fie ele sub masca comunismului, sectarismului, ateismului, etc., nu sunt decât pornite din lojile masonice.

La noi în țară aceste loji se pare că s'au înmulțit în ultimul timp dar nimeni nu se atinge de ele, nimeni nu se ocupă de ele, nimeni nu se interesează să cunoască dedesupturile ori intențiunile ce se proiectează la umbra și în dosul lor.

Ne plângem azi de spiritul de anarhie religioasă, de iureșul comunist care se proiectează cât mai fioros la orizontul vieții sociale actuale, se vorbește de o demagogie din ce în ce mai păgubitoare și se aruncă culpa acestor stări în sarcina noastră, fără ca nimeni să caute pe adevăratul vinovat care șeade în umbră și lucrează.

Sfântul Sinod în una din ședințele sale din anul trecut ocupându-se de francmasonerie a făcut apel la toate condeele competente, la toți conducătorii creștini să lupte cu putere împotriva ei, dar unde este omul care să ne-o descopere în toată goliciunea, unde este acela care să ne arate intențiunile și mijloacele de luptă ale mafiei masonice, unde este acela care să ne preconizeze mijloacele ce trebuie întrebuințate pentru combaterea ei?

Dece?

Se naște bănuială că toată organizația noastră de stat este prinsă în mrejele masoneriei. Numai așa se explică starea nenorocită în care am ajuns și în care suntem prinși ca într'o adevărată pânză a morții. Că francmasoneria cu toate ordinele sale luptă în primul rând împotriva bisericii, e evident. Deaceia Biserica și interzice fiilor săi intrarea în ordinul francmasonic, iar intrarea o socotește ca o apostasie.

Doară stânta Scriptură prin sfântul evanghelist și apostol Ioan spune lămurit: *Prea iubitorilor să nu credeți oricărui spirit ci să cercetați spiritele, dacă nu sunt dela Dumnezeu, căci mulți profesii falși au eșit în lume. După aceasta se cunoaște spiritul lui Dumnezeu: orice spirit care mărturisește că Iisus Hristos a venit în trup, este dela Dumnezeu. Orice spirit însă care înlătură pe Iisus Hristos, nu este dela Dumnezeu și acesta este antihristu, despre care voi ați auzit că vine și este chiar acum în lume* (I. Ioan 4, 1—3.)

Biserica, dela acest punct de vedere pleacă. Dumnezeuia Domnului Iisus este punctul central, este sufletul și viața existenței Bisericii. De aceea pentru Biserica francmasoneria apare nu numai ca o învățătură care îndepărtează pe Hristos, ci ea aparține direct lui Antihrist. *Intre a fi creștin și francmason este o utopie, este o contrazicere.*

Și aci stă marea nenorocire că mulți inși s'au înrolat în rândurile ei fără a-i cunoaște intențiunile spurcate.

Dintr'o revistă franceză am desprins următoarea formulă de jurământ pe care o depun membrii-novici ai lojei „*Trei globuri*” din Berlin, la intrarea în masonerie:

„Jur în numele Arhitectului suprem că nu voi descoperi niciodată secretele, semnele, învățăturile și practicile francmasonice și voi păstra

cu privire la ele tăcere vecinică. Fagăduesc și jur că nu voi trăda acestea niciodată nici prin scris, nici prin viu grai, nici prin gesturi, nici nu voi influența pe altcineva să scrie, să tipărească sau să dea în vileag ceace *mi-s'a încredințat* și mi-se va încredința *în viitor*. Dacă nu mă voi ține de cuvânt să fiu pedepsit cu ardeura buzelor, să mi-se tae mâna, să fiu ucis, iar cadavrul meu să fie atârnat într'o lojă în timpul ceremonialului de primire a unui nou frate, iar după aceea să fie ars și cenușa aruncată în vânt“.

Ceva mai fioros și mai siluitor de conștiință ca acest jurământ prin care omul se obligă să păstreze tăcere mormântală, asupra unor lucruri pe cari încă nu le știe, nici că se poate.

A înlocui pe Dumnezeu cu marele Arhitect, iar biserica cu loje, iată tendințele francmasonice. Nu se poate tăgădui că toate spiritele anarhice azi în biserică sunt datorite francmasoneriei. *Sectele sunt toate de nuanță protestantă*. Și se știe că cu biserica protestantă francmasoneria trăește în cele mai bune raporturi. Dușmanul ei cel mai neîmpăcat este biserica catolică și deaceia în toate țările catolice se dă o luptă pe viață și pe moarte între aceste două, terminându-se deobicei cu înfrângerea temporară a bisericii. Evenimentele din Spania ni-o mărturisesc, iar patria lui Napoleon a ajuns azi pe mâna unui evreu care la tot cazul e francmason, cum a fost de pildă și Gambeta și toți enciclopediștii.

Și iată cum populația noastră românească, cum chiar lumea satelor prinsă în mrejele sectarismului, indirect slujește scopurilor francmasoneriei.

În ceea ce privește influența lojelor asupra vieții de stat este și mai învederată. Se zice că pretutindeni și se pare că și la noi, nu se poate ajunge în poziții înalte fără a fi francmason. Se spune că cele mai influente slujbe în stat sunt ocupate de masoni căci numai așa se poate închipui de ce se face așa de ușor abuz de puterea statului pentru scopuri și tendințe francmasonice.

Biserica datorește statului supunere și ascultare.

Dar în ce situație se găsește Biserica când Statul e mason, în ce ipostas se află ea atunci? Nu cumva va deveni *uncalta docilă* a unei societăți secrete și i-ar sluji scopurilor sale, sub aparența atât de înșelătoare că se urmărește binele statului, propășirea și fericirea lui?!

Poate dacă am privi prin prisma aceasta ne-am explica mai bine de ce toate sforțările ce le face Biserica noastră, toate luptele pe care le duce pentru întronarea idealismului creștin și al moralității fiilor săi, se lovesc de **un ce** nevăzut și adesea aceste sforțări se zădărnicesc.

Sunt la noi atâtea *societăți secrete* care în orice caz sunt născute din francmasonerie și care se pare — dar numai se pare — că ar avea un caracter moral. Statul le protejază și le încurajează în activitatea lor, cu alte cuvinte le este deschisă poarta de a se furișa la temelii așezămintelor însăși ale statului. Cu aceste societăți Biserica se luptă din răsuputeri, dar ce luptă poate duce ea când are a face cu nuclee secrete, încurajate din umbră, iar ție Biserica și-se rupe până și pâinea dela gură și ești lăsată să te sbați ca peștele pe pământ uscat?

A încreștina societatea noastră de azi e lucru foarte greu și greutatea stă în aceea și va dăinui până atunci până când nodul gordian nu va fi tăiat.

Scoasă la lumina zilei, ca să ști cu cine ai de-a face. *Glasul sfântului Sinod al Bisericii românești trebuie ascultat în toată gravitatea lui*. Plaga francmasoneriei sub masca comunismului, ce însângerează pământul Țării, se întinde și ne așteaptă zile triste.

Poate domnia lui Antichrist! Dezideratul evanghelic că Biserica luptă, suferă, dar viața nu și-o dă niciodată, e adevărat că va sta în picioare pururea, dar nu trebuie lăsat răul să se întindă.

Prin urmare mijlocul cel mai potrivit, presa bisericească, să lucreze. Nimeni nu trebuie să tacă ci să caute răul la originea lui.

În fața unei societăți care urmărește scopuri cu totul ascunse și ale cărei tapte — căci noi numai din tapte o cunoaștem — sunt atât de distrugătoare, trebuie să se ia poziții de apărare mai efective pentru că noi creștinii nu cunoaștem alt maestru decât pe Dumnezeu și nici o lojă, decât Biserica lui Hristos Mântuitorul nostru.

Pr. D. V. Anuțoiu.

Episcopia Caransebeșului.

La noi aici s'a acreditat o părere, susținută așa fel, că de îndată ce îi pui date și argumente contrarii, numai lipsa de bună credință îi mai poate face loc.

Totuși, pentru orice eventualitate, „desbaterile congresului național-bisericesc, sesiunea ordinară din Octomvrie 1935“, de curând apărute în broșură, cuprind lucrurile și faptele așa cum s'a petrecut. Le publicăm deci în partea care ne interesează momentan.

Cităm textual, dela pagina 49:

„*P. S. Episcop Vasile Lăzărescu, ca episcop al Caransebeșului apără drepturile acestui scaun episcopal.*

I. P. S. Patriarh, arată, cum având legături firești cu toate centrele ortodoxe din țară a putut să-și de-a seama cu durere că în Timișoara demnitățile noastre de români ortodoxi este călcată în picioare și că trebuie acolo urgentisim un episcop ortodox. Dorința timișorenilor este atât de vie și actuală, încât Biserica nu poate avea nici un interes a stăvili avântul Banatului, mai ales, că azi nu există oraș, care ar putea jertfi ca Timișoara pentru scopul urmărit. Ea are mijloace a face tot ce cere o episcopie. Biserica s'ar întări mult prin daniile de acolo. Dar nu pare destul de nemerit, ca orașul și județul să deie ele cele 3 milioane promise pentru întreținere. Nu poate fi făcut pendentă viața episcopiei și a episcopului de rostul unor Consilieri — eventual străini de neam și biserica ortodoxă. Trebuie căutate alte chei... „Dealtfel înmulțirea episcopilor ortodoxe n'ar trebui să fie o piedică deoarece — dacă ar fi să înființăm episcopii în raport cu cele ale celorlalte confesiuni minoritare — atunci noi ar fi să mai înființăm vre-o 100 episcopii în afară de celelalte existente. Deci — dacă se ofer și găsească mijloace — să se înființeze episcopii. De nu se vor găsi mijloace imediate, trebuie să se găsească alte căi pentru a avea urgent episcop la Timișoara. O alternativă este și aceea, nu de a dărâma crucea dela Caransebeș, ci să se deie crucii dela Caransebeș o strălucire și mai mare, dându-i episcopiei de Caransebeș două reședințe, așa cum a avut și în trecut când avea scaun și la Vârșeț și la Caransebeș.

Episcopul de Caransebeș ar putea rezida o vreme la Caransebeș și alt timp la Timișoara, îngrijând astfel de toți credincioșii noștri ortodoxi de acolo; iar în cazul — când nu s'ar putea duce el — trimițând pe vicarul său. Căci nu trebuie să uităm că o episcopie nu se poate înființa, decât numai atunci când are asigurată — pe lângă reședința episcopală — catedrala sau seminar sau academie teologică și în ce privește mijloacele de existență a personalului în bugetul țării, ca astfel situația ei să fie stabilă și bine garantată de factorul suprem“.

Problema a provocat interesante discuții. Personalitățile marcante din sânul Bisericii și neamului și-au spus părerea. În cele din urmă s'a formulat următorul concluz (pag. 50).

„Congresul constată, că dorința celor mai mulți bănățeni este pentru a se înființa la Timișoara o episcopie nouă, sau a se reînființa vechea episcopie a Timișoarei. Deci însărcinează Consiliul Central Bisericesc a se pune în înțelegere cu Inaltul Guvern pentru a se prevedea cheltuielile de întreținere a unei noi episcopii la

Timișoara în bugetul statului, fie că statul le dă din al său, fie că le varsă la stat primăria Timișoara și jud. Timiș-Torontal.

Intrucât însă, criza economică n'ar admite asemenea cheltuieli noi, deocamdată, Congresul autorizează și roagă autoritatea bisericească, ca — în înțelegere cu Inaltul Guvern — să găsească modalitatea cea mai practică și cea mai urgentă pentru că în puternica capitală a Banatului să ființeze cât mai curând un episcop ortodox român“.

Problema episcopiei de Timișoara trebuie și trebuia să preocupe pe acei cari conduc episcopia de Caransebeș. Căci concluzul congresului național-bisericesc al mitropoliei dela anul 1909 a prevăzut desfacerea a patru protopopiate dela Caransebeș pentru ca împreună cu alt teritoriu să dea cvantumul de parohii, necesar unei noi episcopii. Iar atunci când hotărîrea vine să se execute, poate oare cineva — cu răspundere în fața istoriei — să treacă ușor peste o atare ciuntire?! Desigur s'a impus acea atitudine despre care se face amintire în protocolul congresului dela București. Iar cât privește *măsura de prevedere* din adunarea eparhială, privind în același timp și refacerea unității noastre bisericești în Banat, nu poate servi nimănui drept armă de atac și cu atât mai puțin ca un pretext oarecare. Oamenilor rânduiți să poarte și griji bisericești, nici un moment.

Hotărîrile importante se iau în funcție de interese importante. Interesele singulare și păreri individuale nu contează în astfel de cazuri.

P. S. Episcop Vasile a apărut la locurile indicate interesele episcopiei Caransebeșului. Poate fi asemenea lucru altceva decât o datorie, ce-i stă bină oricui s'o îndeplinească?!

Iar pentru aceasta nici unul, nechemat, nu nu se poate pune în poziție dușmană fără a fi simultan și dușmanul bisericii sale.

Din Turnu-Severin.

O bine meritată și instructivă sărbătorire.

Incheindu-se anul școlar, — din motive familiare, soțul d-sale fiind mutat în garnizoana București, iar fiul urmând cursurile universitare, — Doamna profesoară *Elisa Colonel Virgil Vorvooreanu* directoarea Liceului de fete, a fost transferată la București.

Vestea aceasta a întristat simțitor atât Corpul profesoral, elevele Liceului, pe părinți și întreaga societate severineană, care purta Doamnei Vorvooreanu toată stima și recunoștința pentru modul

cum a creiat această școală, sufletul și priceperea ce-a pus la luminarea și educația atâtor generații de copile.

Despărțirea s'a făcut în cadrul unor manifestațiuni bine meritate.

Foi 12 Iunie cr., corpul profesoral la care s'au asociat și părinții elevelor, au oferit Doamnei Vorvoreanu — în sala de festivități a „Palatului Cultural” — un banchet la cari au participat peste 120 de persoane și la care au vorbit: Părintele T. Trandafirescu profesor la Liceul de fete, V. Vârcol inspector general. Al. Bărăcilă directorul Liceului „Traian”, D-na profesoară Pănescu și Dl Pompiliu Costescu dir. „Palatului Cultural”, din partea părinților elevelor.

Tuturora le-a răspuns sărbătorita.

Sâmbătă 13 cr., în sala de festivități a Liceului de fete, încadrată de întregul corp profesoral, elevele Liceului și de numeroși părinți, a avut loc cea mai instructivă și emoționantă manifestare, dela care elevele acestui Liceu au putut câștiga bogate și folositoare învățăminte.

În cuvinte adânc simțite și inteligent răs-picate, întrerupte de repetate suspine care au înduioșat întreaga asistență, a vorbit: D-na profesoară Svințiu din partea Corpului didactic, D-ra profesoară Cornescu din partea fostelor eleve ale Liceului fete, eleva clasei a VIII Tărăbăc, Bundaru din partea elevelor Cercetașe, Părintele St. Părligras din partea părinților elevelor și Dl Profesor Ion Paulian Președintele secției „Ligei Culturale”, care a rostit următoarea cuvântare:

Mult Stimată Doamnă,

Pilduitoarea înțelegere în care ați integrat rostul „Ligei Culturale” ce am cinstea a reprezenta și prețiosul sprijin ce ați binevoit a îl da atât ca ctitoră și conducătoare acestui așezământ, cât și ca Vicepreședintă a comitetului acestei Ligi, m'au îndemnat și hotărât să viu astăzi spre a vă mărturisi cea mai sinceră părere de rău că părăsiți acest oraș și cu acest prilej vă aduc cele mai calduroase mulțumiri pentru tot ce ați putut înfăptui.

În volbura amețitoare a unor curente ce caută să spulbere credințe și să semene rătăciră, în aceste vremuri când *cinstea* și *omenia* cari au fost sinteza îndătinată a firii neamului românesc, sunt biciuite și pângărite prin graiu și slovă de cei fără de patrie și lege, când molima psihozei împăinjeneste tot mai numeroase minți, am crezut că nicăeri n'ar fi mai nimerit a vă aduce prinosul „Ligii”, decât în acest templu de lumină, la ale cărui altare, Domnia-voastră și distinsul corp Profesoral ce vă înconjoară, oficiați cu atâta sărguință și demnitate și unde din potirul bogatelor cunoștințe ce ați agonisit, picurați sfânta împărtașanie a indemnului la marile jertfe pentru Țară, Neam și Rege, a răspândirii Binelui și Frumosului, cum și a tuturor dogmelor ce desăvârșesc adevărata biruință a unui popor care deapuri trebuie să trăiască.

Menirea femeii ca mamă și soție, este infinit de covârșitoare.

Cu drept cuvânt un cunoscut adagiu afirmă „Viitorul unui neam, femeia îl țese”.

Dânsa revarsă noului născut primul zâmbet cald ca razele de soare și îi face din brațele sale leagăn moale de mătase; dânsa, cu ochii înrouași de lacrima fericirii îl învâluie în cele mai duioase mângăeri și îi dă întâia sărutare; dânsa în nopți de veghe îi străjuiește somnul, dânsa temperează și modelează atâtea năstrușnice porniri, dânsa formează sufletele și în cele mai grele împrejurări, dânsa îmbărbătează și pecetluiește mărirea și întărirea și a familiei și a neamului din care face parte.

Binecuvântat fie imnul de slavă pe care Regina Poetă Carmen Sylva, îl închină *mamei* prin mișcătoarele versuri:

Sub soare nu-i nici un cuvânt
Atât de adânc, atât de sfânt
Ca MAMA!

În șirul veacurilor ce s'au scurs, în vremi de prigoană și desnădejde, Domnul voit'a să învrednicească neamul nostru cu numeroase mame și soții, la a căror aducere aminte trebuie să ne plecăm genunchii și cu pietate să le rostim numele.

Privind acest roiu de eleve, care intruchipează nădejdea noastră de azi și mândria noastră de mâine, am credința că vor căuta să nu stingă candela învățăturilor pe care luminatul Corp Profesoral cu atâta religiozitate a ținut-o și o ține clipă de clipă aprinsă, că vor căuta să răspundă cât mai însuflețite chemării ce li se va face și vor fi ca și Dvs. în fruntea tuturor instituțiilor și mișcărilor cari trebuie să aporie și să unească într'un singur gând și o strălucitoare acțiune, pe toți adevărații Români.

Am credința că vor fi simbolul acelor virtuți cari să restatornicească în viața noastră de toate zilele, aceea spiritualizare mult așteptată.

Din criptele lor aceasta o poruncesc dânselor, întregului tineret și nouă tuturor, marii Voevozi apărători de hotare, iubitori și păstrători de legi și datini, o poruncesc mucenicii neamului sfânticați pe roată, jupuți și arși de vii pe ruguri, o poruncesc cei cu trupurile ciopârțite de iataganale și securile barbarilor dușmani, o poruncesc cei opt sute mii de viteji, în frunte cu fecioara eroină dela Jiu, morți acum 20 ani pentru apărarea Patriei și întregirea Neamului.

Mult Stimată Doamnă,

Prețuind cu toată admirația apostolatul ce îndepliniți ca profesoară și directoară, prețuind rodnică activitate extra școlară ce desfășurați, cum și harul ce vă umbrește ca talmăcitoare în silhuri și voroavă a celor mai înălțătoare gânduri de bună Româncă, îngăduiți-mi a vă aduce cele mai alese urări, ca alături de distinsul Dvs. soți și copilul drag ce aveți, să vă bucurați de multă sănătate și mult noroc.

Doamna Vorvoreanu puternic emoționată mulțumește cu recunoștința celor cari îi oferă o asemenea răsplatire.

Aduce un pios prinos memoriei primului Primar Marius Vorvoreanu care a ajutat-o la punerea temeliei acestui Liceu, mulțumește foștilor Primari Ilariu Mihail, Petre Nistor, Virgil Netta, Comitetului școlar, Colegilor și Colegilor, cari au colaborat cu tot avântul și elevelor ce a avut și are. Incheind urează așezământului de care se desparte cea mai strălucită prosperitate.

Săptămâna.

„Tot viitorul unei țări se reazimă pe copiii de astăzi, deci sufletului lor, creșterii lor, trebuie să îndreptăm toate gândurile și sforțările noastre“.

M. S. Regele.

„S'a spus adesea — a rostit ca un mare dascăl Suveranul — că multe păcate au tinerii noștrii că n'au ideal și că lupta pentru viața materială, atât de grea în zilele de azi, a deformat sufletele și mentalitatea lor. O fi poate adevărat, dar de ce să plângem asupra unor păcate trecute? Dacă ziua de ieri a fost oarecum umbră, să împodobim și să luminăm calea generațiilor de mâine“.

Frumoase cuvinte. Cuprind în sine înmormântarea unui trecut dureros, ridicarea prezentului și aureola unui frumos viitor.

Rostul tineretului în continuitatea universului a fost totdeauna bine priceput de marii conducători ai lumii.

Însuși Mântuitorul Hristos a ordonat „Lăsați pruncii să vie la mine“...

Tineretul constituie podoaba și mândria lumii. Tineretul este nădejdea viitorului. Cum se crește, așa se va recolta în viitor.

Ceeace s'a spus de M. S. Regele în *dimineața zilei de 8 Iunie 1936*, pentru universalitate, este exact porunca Mântuitorului; pentru Țara noastră este o delimitare de evoluție epocală.

Trebuie să recunoaștem că tineretul dela oraș — dar mai ales dela sat — s'a înstrăinat de rostul lui, a uitat noțiunea *Neam și Lege*, înlocuindu-o cu lupta pentru *existență*.

Iată că în Țară Regele pricepător al resortului intim național, a luat lupta contra indiferentismului dăunător și activează până la cel mai suprem acord diapazonul, educației tineretului.

Biserica ortodoxă națională a priceput rostul tineretului, în dezvoltarea socială a Neamului, a organizat societatea tineretului „**Sf. George**“. Această societate, mai mult sau mai puțin activă pe parohii adecă comune și-a condiționat rezultatele de conlucrarea factorilor chemați a coordona viața de Stat. În multe locuri soc. „Sf. George“ a dat rezultate frumoase — chiar peste așteptări — în altele nu s'a făcut nimic din cauza absenței factorilor externi. *E vinovat Preotul de absența auxiliarilor săi?...*

Un distins preot — catihet al unui liceu — îmi povestea minuni despre soc. Sf. George a liceului respectiv. Dar la acel liceu, începând cu însuși directorul, mai mult cu președintele comitetului școlar sunt aproape toți cu o desăvârșită educație teologică. Dacă multora, soarta nu le-a

hărăzit să între în tagmă le-a dat, totuși bucurie ca la umbra Tronului Arhieresc, să activeze pentru îndrumarea tineretului pe drumul cel nou.

În cadrul unei discipline școlare, complectat cu minunata înțelegere, progresul este dinainte asigurat.

Dar ce se poate face la sat?

În multe cazuri, în sat, află între „intelctuali“ ignoranți și oameni de rea credință. Aci se deschid două fronturi de luptă deodată și de aceeași gravitate. Câți sunt cari pot răzbi aceste două fronturi?

Și totuși la inițiative mai înalte preoțimea a dat neprecupețit concursul pentru marea operă de regenerare a tineretului.

Dumnezeu sfântul știe, cât a costat munca unui an întreg, fie pentru catihizare, soc. Sf. George, străjerie ori premilitărie. Luptă, cu ignoranța, cu reauacredință, cu idiferentismul. Și în această uriașă frământare, nu se poate ca picăturile zi de zi să nu străbată sau măcar să lasă urmă. Tineretul se modelează, se ridică sufletește, se iluminează de o preocupare nouă, frumoasă, plină de farmecul iubirii celor două mari noțiuni Neam și Lege, traduse astăzi în deviza: Hristos, Rege, Națiune.

Acesta-i preludiul praznicului tineretului dela 8 Iunie, fără de aceasta nici nu se putea concepe o mare manifestație tinerească.

*

Regele Țării, pentru a examina și a coordona aceste mișcări, a stabilit ziua de 8 Iunie ca praznic al tineretului. În această zi zeci de mii de tineri, urmăriți de milioane de părinți, prieteni și cetățeni, arată în fața lumii an de an etapele de dezvoltare spre desăvârșirea urmărită.

În anul 1936, ziua praznicului de 8 Iunie, era proiectată, ca o piatră de hotar. Nu numai Țara, dar și străinătatea, mai ales vecini, de cari ne răzimăm în vertiginoasa mișcare a lumii, prin copiii statelor lor, au urmărit cu interes deosebit, ce poate produce tineretul nostru, atât ca o colectivitate, cât și ca individ pregătită de factorii cu răspundere.

Tinerii noștrii, crescuți cu atâta trudă, în loc să se întoarcă cu suprema bucurie din Capitala Țării, s'au întors cu groaza și spaima morții.

Deci, tot nouă n se va cere să reparăm răul! !

Dar, să ni-se permită întrebarea: Biserica și Școala au răspunderea creșterii tineretului? Da! De ce să face însă din elementul tineretului ghilotină??

Să admitem că a fost o fatală nenorocire, neprevăzută.

Când aduni la un loc, din toate unghiurile Țării, zeci de mii de tineri, nenorocirile în masă, neprevăzutul se elimină la maximum posibil. Și dacă totuși s'a petrecut, se numește crimă.

Contra ignoranței, indiferentismului, relei credințe, luptăm cu îndârjire și cu toată abnegația. În fața crimei suntem foarte desarmați.

S'au ni se dă siguranța — pe care se zice că am plătit-o cu atâtea curbe — și vom lucra, sau se lasă frâu liber crimei și ne jertfim inutil. „Tot viitorul unei țări, se reazimă pe copiii de astăzi, deci sufletului lor, creșterii lor trebuie să îndreptăm toate gândurile și sforțările noastre”, cu adausul, ca tinerii crescuți cu jertfe să fie feriți de schingiuri ridicole ca cele dela tribunele prăbușite.

Pr. Traian Constantin.

ȘTIRI

Alegere. Pentru protopopiatul Bisericii-albe cu sediul în Răcăjdia Consiliul eparhial a ales de protopop pe preotul Ioan Oravițanu din Moldova-nouă.

La Logoj a fost ales preot păr. Mihuți Jigorea dela o altă parohie de acolo. Populația Logojului, în frunte cu primarul dr. Birescu a făcut manifestație de mare simpatie noului ales.

Congresul Asoc. Învățătorilor din județul Severin. Dumineca trecută a avut loc în Caransebeș congresul asociației învățătorilor din județul Severin. În cadrul acestui congres a fost sărbătorit profesorul pensionar Antoniu Sequens pentru conosciutul gest de mărinimie arătat față de învățători.

Astra la Glimboca. Tot duminică a avut loc în frunțașă comună Glimboca adunarea generală a Astei despărțământul Caransebeș. Adunarea, încadrată într'un bine schițat program cultural, a fost ascultată de un foarte numeros public.

Soții Dănilă în propagandă. Constantin și Elena Dănilă au conferențiat zilele ecestea în Sinersig, Teregova, Rusca, Feneș. Armeniș, Jupa și Caransebeș.

Ratele datoare Statului până la 1 Ianuarie 1932, de către locuitori, pentru loturile pe care au fost improprietăriți pe baza legilor pentru reforma agrară și toate legile de improprietărire și vânzarea bunurilor rurale ale Statului și cele datorate până la aceeași dată, pentru izlazuri comunale, vor putea fi achitate cu titluri de rentă de expropriere, socotite pe valoarea lor nominală, exclusiv cupoanele ajunse la scadență, dacă se va face plata lor integrală până la 31 Martie 1937.

Comunicat. Asociația generală a clerului va da o agapă în cinstea dlui ministru al instrucțiunii și ad interim la culte Dr. C. Angelescu, în ziua de 25 Iunie a. c. ora 20 la Seminarul central din București, Bulev. Maria 75 și ne invită să participăm prin o delegație mai numeroasă de preoți la această sărbătorire.

Având în vedere solitudinea arătată de dl ministru Angelescu față de Biserică și slujitorii ei, grație căreia s'au șters cele două curbe nedrepte și reținerile veniturilor din parohie, invităm Cuc. preoțime să binevoiască a participa în număr cât mai mare la această agapă. Costul tacămului este 220 Lei de persoană.

† **Preotul Isaia Suru din Dubos.** Crunt isbit de o boală ce nu iartă a trecut la vecinicie sexagenarul preot din Dubos Isaia Suru. Sunt numai vre-o doi ani de când, aflându-se în Caransebeș răposatul se arăta foarte fericit că revede orașul tinerețelor sale școlare. Părintele Suru a dus o viață tăcută, de preot modest și muncitor. Din agoniseala muncii sale a crescut trei copii, înșcolându-i pe toți, dintre ei unul, păr. diacon Isaia Suru e astăzi profesor la Academia noastră teologică. Sf. sale îi revine de-acum grija fraților mai mici, dela dragostea cărora moartea prea timpurie a răpit un scut așa de sigur.

Cerem dela Dumnezeu mângăere pentru cei mult îndurerăți, iar pentru robul Său credincios îl rugăm să-i dea lui odihna cerească!

Mulțumită publică. Oficiul parohial ort. rom. din Săceni mulțumește și pe această cale donatorilor mai jos notați pentru ofrandele trimise:

Casa Diecezană 500 Lei, Vasile, Ana și Marta Loichiță 300, Dr. Nicolae Table Timișoara 200, Caseria adunării deputaților București 200, Teodor Roșca diacon episcopesc 100, Dr. Virgil Budințianu medic C-sebeș 100, Biserica ort. rom. Ciacova 100, Dr. Mihail Lalescu Mehadia 100, Prot. Romul Ancușa cons. ep. și deputat 100, Funcționarii dela Serviciul drumurilor ai județului Severin 70, Prot. Traian Oprea Vârșeț 60, Melania Beuca funcț. Cons. 50. Suma din urmă 4100 Total 5980 Lei.

Casa diecezană va publica în Nrul viitor al F. D. un tablou de noile salarii preoțești. Să sperăm că pe curând vor sosi și banii.

Nr. 3878 B 1936.

Note Oficiale.

Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor cu adresa Nr. 69.042/99221 din 4 Iunie a. c. ne trimite tabloul de sărbătorile naționale și ale Curții Regale când se oficiază serviciile religioase, primit dela Președinția Consiliului de Miniștri.

Publicăm în cele următoare acest tablou: De sărbătorile Oficiale Naționale și ale Curții Regale când se oficiază servicii religioase.

1 Ianuarie Anul Nou. 6 Ianuarie Botezul Domnului. 24 Ianuarie Unirea tuturor Românilor. Vinerea Mare (Patimilor). Sf. Paști. Sărbătoarea învierii. 10 Mai Proclamarea Independenței 1877. Proclamarea Regatului 1881. 8 Iunie sărbătoare națională, aniversarea urcării pe tron a M. S. Regelui Carol II-lea, Ziua Eroilor (Înălțarea Domnului). 22 Iunie Ziua numelui M. S. Regina Maria. 6 August Aniversarea victoriei dela Mărășești. Toate dispozițiunile le dă Miniș-

terul Apărării Naționale. 16 Octomvrie Ziua nașterii M. S. Regelui. 29 Octomvrie Ziua nașterii M. S. Regina Maria. 8 Noemvrie Ziua numelui Măriei Sale Mihai Mare Voevod al Albei Iulia; în această zi se serbează și ziua nașterii sale (25 Octomvrie) conform ord. M. S. Regelui.

On. Preoțime parohială, fără a mai aștepta alt ordin special va avea să respecte toate sărbătorile indicate în tablou, celebrând cuvenitele servicii divine.

Caransebeș la 10 Iunie 1936.

Episcopul diecezan:

† VASILE

* * *

3663 Pl. 1936.

Spre orientare se comunică tuturor celor interesați, că în conformitate cu hotărârea Adunării generale a membrilor Fondului de ajutorare reciprocă a salariaților Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului din 14 Mai 1936 se consideră de membri ai acestui fond în mod obligator și preoții în funcție, cari deocamdată nu beneficiază de retribuții dela stat având dâșii a achita cvotele cuvenite direct Casieriei diecezane.

Caransebeș din ședința consiliului eparhial secția economică ținută la 15 Iunie 1936.

Episcopul diecezan:

† Vasile

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 956/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Elena Ristici dom. în Caransebeș contra urmăritului Leopold Weisz (căs. cu Josefina Mozeș) dom. în Caransebeș, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra porțiunei de proprietate de sub B. I a urmăritului de 1/2 parte din imobilul înscris în c. f. a comunei Caransebeș (din circumscripția Judecătoriei Caransebeș) Nrul coalei c. f 319 sub A. Nr. top. 184 casă pe Intravilan sub Nr. de conscriere 1198 de 77 stp., a cărei preț de strigare va fi 30.000 lei, pentru incasarea creanței de 800 lei, capital, interese de 10% dela 17 Iulie 1931, spese de proces și de executare de 734 Lei, fixate până acum, spese de 314 Lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune. Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **10 Iulie anul 1936 ora 10 în loc** oficial ușa Nr. 14. În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Porțiunea de imobil supusă la licitație nu pot fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării art. 6.

a legii pentru unificarea unor disp. ref. la executarea silită).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX. 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație (art. LX din 1881, art. 21 XLI. 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 8 Maiu 1936.

Pentru conformitate **I. Ioanoșu** aj. dir. c. f.

Aviz pentru lucrări bisericesti.

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, scaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și de vizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 biserici, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acelor unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București, Panciova, Lugoj, Sibiu.

9-52

Rog sprijinul binevoitor.

Brâne preoțesti

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile de vânzare la **Librăria diecezană.**